

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

<p>Ceny prenumeraty: We Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2.—, kwart. 6— z dostawą do domu . . . mies. zł. 2'40, kwart. 7— Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2'40, kwart. 7— Zagranicą mies. zł. 5.—, kwart. 15—</p>	<p>Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.</p>	<p>ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. P.</p> <p>Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.</p>	<p>CENA NUMERU 10 gr.</p>	<p>Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (6 1/2 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 30, w naciśniętym i w nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 70, pod nagłówkami na pierwszym stronie zł. 1—, Tabelaaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kolumny i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 10, Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.</p>
---	---	--	--	---

ZAGADNIENIE TRANSYTU.

Jednym z poważnych warunków utrzymania stałości waluty — tego niezłomnego hasła naszej polityki gospodarczej — jest aktywność bilansu płatniczego. Trudności zaś z jakimi walczy wywóz oraz tendencje zewnętrzne przywozu, zmuszają do wyłączonej pracy i starannych badań nad innymi jeszcze składnikami aktywów bilansu płatniczego. Jednym z nich są bezwątpienia przewozy transytowe.

Tej tu ważnej — naszym zdaniem — kwestji poświęca ciekawy i aktualny artykuł w ostatnim zeszycie „Polski Gospodarczy” p. A. Rudzki.

Stwierdza on przede wszystkim, że w przeciwieństwie do dawnych czasów, w których korzystne z punktu widzenia przewozowego położenie geograficzne traktowano za przywilej, — dzisiaj konieczność zdobywania wszelkimi sposobami środków dla zrównoważenia bilansu płatniczego, konieczność amortyzowania i zapewnienia pracy wielkim inwestycjom kolejowo-portowym, zmusza do ubiegania się o pozyskanie przewozów transytowych drogą zapewniania rozmaitych ulg i udogodnień. Wypadki utrudniania transytu należą dziś do rzadkości i oparte są prawie wyłącznie na przesłankach politycznych (problem transytu polskiego przez Litwę).

Są kraje z natury rzeczy predysponowane do tego, aby stać się krajami transytowymi i znowu inne, posiadające nieunikniony pasywny bilans transytowy. Naogół jednak wszystkie państwa występują raz w roli aktywnego pośrednika a znowu kiedy indziej jako korzystający z obcych urządzeń transytowych.

Polska posiada przewagę czynnika aktywnego. Z wielkich dróg transytowych, biegnących przez Polskę wymienić należy: 1) Porty — Europa środkowa, Rumunja, Bałkan. 2) Niemcy — Prusy Wschodnie. 3) ZSRR, państwa bałtyckie — zachód, południe. 4) Lewant, Bałkan, Rumunja — zachód, Europa środkowa. Najważniejszymi zaś dla nas kierunkami przewozowymi, przy których musimy korzystać z transytu są: 1) Przez Czechosłowację do Austrii, Węgier i dalej na południe. 2) Przez Niemcy na zachód. 3) Przez Rumunję na Lewant. 4) Przez ZSRR na daleki wschód i do Persji.

Całkowity wpływ z transytu kolejowego wyniósł u nas w roku 1933 około 57 milj. zł. Jednakże z sumy tej na transyt Niemcy-Prusy Wschodnie przypada zł. 50 milj. a więc na wszystkie inne przewozy transytowe tylko siedem milionów zł.

To dowodzi oczywiście tego, że Polska nie rozwinęła jeszcze należycie problemu transytowego. Transyt nie spełnia w polskim życiu gospodarczym funkcji zgodnych z naturalnymi jego możliwościami.

Autor omawianego przez nas artykułu domaga się szybkiego i staranne go przemysłenia i przeprowadzenia tego zagadnienia. Przedewszystkiem starać się trzeba o zapewnienie zagranicznemu interesentowi jak największych korzyści w porównaniu z transytami, które z nami występują do konkurencji. Poza to zaś trzeba rozwinąć planową akcję propagandowo-akwizycyjną.

Zauważyć należy, że w ostatnich latach utworzyliśmy kilka naszych

Drugi dzień ofensywy włoskiej.

Wojska włoskie maszerują powoli, nie napotykając poważniejszego oporu.

Warszawa, 5 XI. (PAT) Na podstawie wiadomości ze źródeł angielskich, francuskich, niemieckich, włoskich i abisyńskich, PAT podaje następujący komunikat o sytuacji na frontach Abisynji w dniu 4 bm. (wieczorem):

O drugim dniu ofensywy włoskiej na froncie północnym ze źródeł francuskich donoszą, że z trzech korpusów armji włoskiej w prowincji Tigre dwa maszerują na Makalle. Ustaliły one między sobą łączność. Korpusy te mają poparcie na lewym skrzydle ze strony oddziałów Danakilów, idących w kierunku Dollo. Mała ta miejscowość, znajdująca się w odległości 20 klm. na wschód od Makalle, stanowi jeden z celów ofensywy armji gen. de Bono. Miejscowości Dollo nie należy mieszać z miastem Dolo, leżącym na pograniczu włoskiego Somali, Abisynji i brytyjskiego kraju Kenya, a często wspominanej w komunikatach, do tyjących wydarzeń na froncie południowym.

Korpus gen. Santini, według informacji ze źródeł włoskich, zajął Eniba Maskal, które znajdując się na wzgórzach, panuje nad pozycjami Enda i Nizero.

Włoski korpus tubylczy, który wyruszył z Entiscio, bez oporu zajął Schebena, Adi Beles i miasto Hausien. Samoloty włoskie na tym odcin-

ku frontu rozproszyły kilkuset Abisynczyków w Maraco i Nadire w odległości 25 klm. na wschód od Hausien.

Trzeci korpus włoski na prawym skrzydle, według informacji francuskich, posuwa się naprzód od Aksum ku rzece Takazze w kierunku rejonów Sellenti i Tembien, gdzie gromadzą się podobno wyborowe siły abisyńskie.

Zadane ze źródeł, w tej liczbie i informacji włoskie, nie podają potwierdzenia wiadomości o zajęciu Makalle przez Włochy.

Według informacji angielskich, ofensywa włoska w drugim dniu na froncie północnym rozciąga się na linji przeszło 100 klm. Włosi są u wrót

Makalle, oddziały straży przednich dochodzą zapewne do miasta. Naogół w swoim marszu przez Tigre, Włosi spotykają mały opór, oprócz potyczek dotychczas nie zanotowano żadnych wydarzeń wojskowych. Jednak, według wiadomości angielskiej z Addis Abeby, już na południe od Hausien Włosi spotkali się z silnym oporem wojsk Rasa Seyuma. W linji Aksum Adua-Adigrat, kolumna, podążająca z Adigratu, ma za cel zdobycie Makalle. Kolumny z Adui i Aksum idą w kierunku południowo-wschodnim do Tokulu, gdzie prawdopodobnie rozegra się bitwa z wojskami Rasa Kas sy.

Makalle będzie bronione?

Według informacji abisyńskich, teraz dopiero zaczną się prawdziwe boje. Wbrew poprzednim wiadomościom Makalle ma być bronione aż do ostateczności. Wojska abisyńskie poraz pierwszy zmierzają swe siły z armją włoską.

Dodać należy, że według informacji francuskiej, dzisiejsza ofensywa włoska w prowincji Tigre odbywała się wśród ulewnej deszczu.

Według informacji francuskiej w razie zdobycia Makalle wojska włoskie ruszą w kierunku Dessie do jeziora

Asciangi. Oddziały włoskie na granicy Somali francuskiego pod Mussa-Ali otrzymały rozkaz połączenia się z Danalisami z lewego skrzydła frontu północnego. Na drodze do jeziora Asciangi na południe od Makalle, wznosi się szczyt Amba Alaga, wysokości 3 tys. metr. Zgromadziły się tam podobno znaczne siły abisyńskie. Źródła francuskie sądzą, że zdobycie tej pozycji stanowić będzie dla Włochów wielką trudność.

Na froncie południowym według informacji z Addis-Abeby, 25 samolotów włoskich bombardowało studnie w Gorahei, zrzucając około tysiąca bomb, które spowodowały wiele ofiar wśród ludności cywilnej. Wojska abisyńskiego w Gorahei jest bardzo niewiele. Źródła angielskie potwierdzają, że na froncie Ogadenu nie było wczoraj żadnej większej walki. Jedyną bronią, którą na tym froncie dotychczas posługują się Włosi, są samoloty bombardujące i czołgi. Bardzo powoli posuwa się za nimi piechota.

Addis-Abeba, 5 XI. (PAT) Według otrzymanych tu wiadomości, Ras Gusa mianowany przez władze włoskie gubernatorem Agame, został zmuszony do osiedlenia się w Adigracie, gdzie jest mocno strzeżony.

W stolicy oczekują przybycia z Dessie następcy tronu, który zastępować będzie Negusa, udającego się na front.

Ogłoszono tu, że do wojsk Rasa Seyuma na południe od Adui napływają nieustannie dezercerzy Askerzy z Erytrei włoskiej.

Ulewne deszcze na froncie północnym.

Rzym, 5 XI. (PAT) Według otrzymanych tu wiadomości, pierwsza brygada tubylcza gen. Dalmazzo, posuwając się dalej, zajęła kilka wiosek w okolicach Masobu. Lewoskrzydłowa kolumna gen. Matiotti zajęła pozycje we wschodniej części Dankalji o 50 klm. w linji prostej od Makalle. Kolumny generałów Santini i Biroli posuwając się dalej zajęły szczyt Negaz Mainesti i kierują się dalej ku Agula.

Asmara, 5 XI. (PAT) Oddział wojsowników na wielbłądach, który w pobliżu Rendakomo połączył się ze szczerkami dankalijskimi, posuwa się forsownym marszem na Dato. W obecnej chwili oddział ten znajduje się już koło Dagabaro po przebyciu połowy drogi. Na froncie północnym posuwanie się naprzód uległo zwolnieniu na skutek ulewnych deszczów.

Projekt podatku od uposażeń funkcjonariuszów publicznych.

„Gazeta Polska“ donosi, że Ministerstwo Skarbu opracowało projekt dekretu o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszków publicznych.

Według tego projektu specjalnemu podatkowi mają podlegać wynagrodzenia wypłacane przez: 1) skarb Państwa i skarb śląski, 2) państwowe moinopole, przedsiębiorstwa, fundusze, instytucje i zakłady, 3) związki samorządu terytorjalnego i związki międzykomunalne oraz przedsiębiorstwa, banki, instytucje i zakłady tych związków, 4) związki samorządu gospodarczego i zawodowego oraz przedsiębiorstwa, instytucje i zakłady tych związków, 5) publiczno-prawne zakłady ubezpieczeń społecznych i ubezpieczeń od ognia, 6) Bank Polski.

Projekt wedle jego obecnego brzmienia obejmuje wszelkiego rodzaju wynagrodzenia wraz z wszystkimi dodatkami: z tytułu diet poselskich i senatorskich, stosunku służbowego, najmu pracy, udziału we wszelkiego rodzaju radach, komitetach, komisjach i t. p., spełniania funkcji kontrolnych z ramienia władz nadzorczych, z tytułu prawa do emerytury, renty, pensji lub zaopatrzenia.

Od specjalnego podatku mają być wolne: 1) zaopatrzenia weteranów powstań narodowych oraz wdów po nich, 2) zaopatrzenia b. skłazańców politycznych oraz pozostałych po nich wdów i sierót, 3) pensje przywiązane do orderu wojennego „Virtuti Militari”

przedstawicielstw kolejowych i portowych. Daje to już pewne rezultaty, ale rezultatów tych trzeba by bezwzględnie więcej. Gd.

ri” oraz do odznaki „Krzyża Zasługi za Dzielność”.

Przy wynagrodzeniach wolnych od państwowego podatku dochodowego oraz od opłat emerytalnych lub składki na rzecz ubezpieczeń społecznych (t. zw. poborach urzędników stałych) specjalny podatek będzie pobierany prawdopodobnie wedle następującej skali:

- przy uposażeniu do 100 zł. miesięcznie — 5 proc.,
- przy uposażeniu ponad 100 do 150 zł. — 7 proc.,
- przy uposażeniu ponad 150 do 500 zł. — 10 proc.,
- przy uposażeniu ponad 500 do 1000 zł. — 12 proc.,
- przy uposażeniu ponad 1000 do 2000 zł. — 15 proc.,
- przy uposażeniu ponad 2000 zł. — 20 proc.

Przy wynagrodzeniach, od których opłaca się państwowy podatek dochodowy, opłaty emerytalne, lub składki na rzecz ubezpieczeń społecznych, albo też niektóre z tych obciążeń, podatek specjalny miałby wynosić:

- przy wynagrodzeniu miesięcznym do 110 zł. — 4,5 proc.,
- przy wynagrodzeniu ponad 110 do 165 zł. — 6,5 proc.,
- przy wynagrodzeniu ponad 165 do 550 zł. 9 proc.,
- przy wynagrodzeniu ponad 550 do 1150 zł. — 10,5 proc.,
- przy wynagrodzeniu ponad 1150 do 2300 zł. — 12,5 proc.,
- przy wynagrodzeniu ponad 2300 zł. — 16,5 proc.

Powyżej zamieszczony projekt dekretu może jeszcze ulec pewnym zmianom w toku dalszego opracowania go przez Radę Ministrów.

